Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

BARNAVÄNNEN

N:o 44 | Illustrerad Veckotidning för Söndagsskolan och Hemmet. | 29 årg.
3 November. | Redaktör: J. B. GAUFFIN, Uppsala. | 1912.

Abraham prövas.

1 Mos. 22: 1—13.

Ett år efter sedan Gud uppenbarat sig för Abraham i Mamres terebintlund, födde Sara löftessonen Isak. Aldrig har väl ett barn mottagits med större glädje än denne Isak, som varit så länge utlovad och så ivrigt efterlängtad. Och av allt att döma måtte han under gosseåren varit ett gott och fromt barn, likasom han sedan blev en utmärkt man.

Men när han blivit en tio eller tolv år gammal och var sin moders hugnad och sin faders ålderdoms fröjd, då såg det ut, som om hans liv redan skulle bliva avslutat. Ty Abraham får Guds befallning att taga denne sin käre son och gå bort till Moria berg och där offra honom till ett brännoffer.

Alla Guds troende barn måste genomgå prövningar och försökelser, men det prov, på vilket Abraham nu ställes, måtte varit oerhört. Och vi förstå, att han måtte hava utkämpat en lång och svår bönekamp med Gud, innan han kunde säga: "Ske icke min vilja utan din, o Gud". Han synes hava funnit tröst och hopp i den tanken, att Gud allsmäktig kunde återuppväcka hans son till livet, även om han nu måste dö.

Det möter oss i berättelsen om huru Abraham prövas så mycket lärorikt att minnas och att efterfölja, och på samma gång skimrar profetians

ljus emot oss i de händelser, här omtalas.

Abraham kallas i de heliga skrifterna "trons fader", och jag ville tillägga, att han möter oss här jämväl såsom en fader i gudslydnad. Ja, han framstår i denna berättelse som en riktig jätte i tro på Gud och i lydnad för hans ord. Abraham hade under många och långa år i umgänge med Gud lärt sig både att tro och att lyda. Detsamma kan varje barn göra. Det ligger i din natur som ett barn att tro på Gud, men då lär du dig också att lyda honom och hans ord.

När Abraham och Isak gingo upp på Moria, bar Isak veden och elden. Detta påminner oss om, att vår frälsare en gång långt fram i tiden gick här på Moria och bar sitt kors, på vilket han skulle offras. Och han bar det så tyst och så stilla, som när Isak i tystnad och undran följde sin fader upp mot offeraltaret. Har du lärt dig bära någon börda i kärlek och undergivenhet? Bed Gud om nåd härutinnan.

Isak gick villigt emot sin död och sträckte fram sina späda händer för att bindas och läggas upp på altaret. Även härutinnan var han en förebild till Jesus. I Getsemane örtagård sträckte Jesus ut sina heliga händer och lät sig bindas och föras hän mot lidande och död. Men han blev bunden och led korsets död, för att vi skulle frigöras från synden och från dödens fruktan. I Jesu tro finnes frigörelse för oss alla.

Så kan nu också ett barn försaka något av sin frihet för att i kärlek hjälpa far och mor. Kärlekens band är starkare än alla andra band. Den som låter Kristi kärlek tvinga sig, han kommer att kunna uträtta mycket gott i denna världen.

Abraham hade vid denna tid i sitt liv lärt oändligt mycket i Guds skola. Han gick där såsom en Guds furste, ett gott föredöme för sin omgivning, och ledde sitt husfolk efter sig på Herrens vägar. Det var ändå *ett* som fattades

När den rike ynglingen, som ville ärva evigt liv, hade sagt till Jesus, att han hållit budorden ända från sin ungdom, säger Jesus till honom: "Ett fattas dig; gå bort, sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga, och du skall få en skatt i himmelen. Och kom och följ mig!" Det berättas om denne yngling, att han blev dyster av Jesu ord och gick bedrövad bort. Han förmådde icke lyda Jesu ord. Han saknade tro på att Jesus kunde giva honom det som var bättre än penningar.

Gud hade också liksom sagt till Abraham: Ett fattas dig. Offra din son. Och Abraham ägde, vad den rike ynglingen saknade, därför gick han inte bort från Gud i otro. Han gick visserligen bedrövad upp till Moria, men han gick allt närmare Gud. Han offrade det, som var honom dyrbarare än gods och guld och penningar. Han offrade sin son. Offret var givet i hans hjärta, därför fick han sin son igen. Och han kunde gå till sitt hem med stor glädje och förbliva Guds vän.

Vi, som äro små, kunna också vi ställas på prov — prov, som visa, om vi vilja lyda Gud och hans ord. Må vi minnas Abrahams tro och lydnad och söka likna honom. Må vi ock minnas Isaks ödmjukhet och självuppoffring och söka likna honom. Då skola också vi komma allt närmare Gud och städse förbliva hans vänner.

J. B. Gauffin.

Från Kongo.

Av fru *Elin Börrisson.*

Med tre bilder.

Då jag år 1902 övertog skolarbetet här vid Kinkenge, fanns bland eleverna en hel skara unga män. En av dem var David Babokidi, en kraftig yngling, full av skiftande intressen, alltid i farten med något. Det regelbundna arbetet vid stationen hade ibland blivit trist i hans tycke, och då "taba" han, d. v. s. han gick sin väg. Men lika många gånger som han rymde ur skolan, lika många gånger hämtades han tillbaka.

Vid ett tillfälle, då han och en av hans kamrater återigen varit ute i "affärer", som voro misshagliga i våra ögon, föreslog jag, att vi skulle låta dem gå. Men min man var äldre i arbetet och förstod saken bättre.

"Nej, vi få ej lämna dem", sade han. "Här äro rika möjligheter till både ont och gott. Få vi dem ej med, så få vi dem emot oss, och det ville jag ej."

År 1906 fingo de båda avgångsbetyg från skolan här och sändes till evangelistskolan. De hade turvis såsom hjälplärare fått deltaga i arbetet utomkring i byarna.

Skulle de nu hålla ut och bliva oss till glädje och hjälp?

I Västergötland bor en varm missionsvän, en änkefru K., som hade ett enda barn, en son. Han var sjuk och helt och hållet beroende av sin mor. Hon försörjde dem båda genom att tillsammans med en kusin baka småbröd. Dessa vänner kände ett stort behov att få deltaga i missionsarbetet så verksamt som möjligt.

Det är nämligen så, att om någon övar verklig bön för missionen, kan han ej underlåta att även giva av sina ägodelar. Han blir en glad givare.

De ovan nämnda missionsvännerna beslöto sålunda, att alla tioöringar, som på lördagen kommo in i deras lilla brödafför, skulle avskiljas åt Herren. Detta var ju för dem att våga ett steg i tron på Gud, men de voro förvissade, att han själv skulle sörja för dem och deras behov, så att de ej behövde vara oroliga över om det bleve flera eller färre tioöringar, som på detta sätt gingo ur deras händer och i Herrens. Detta sätt att giva hade de nu praktiserat i många år och på så vis givit oss en mycket god och värdefull hjälp i missionsarbetet och ej minst genom trogen förbön.

I början av år 1907 kom ett brev från fru K., att hennes son hade slutat sitt

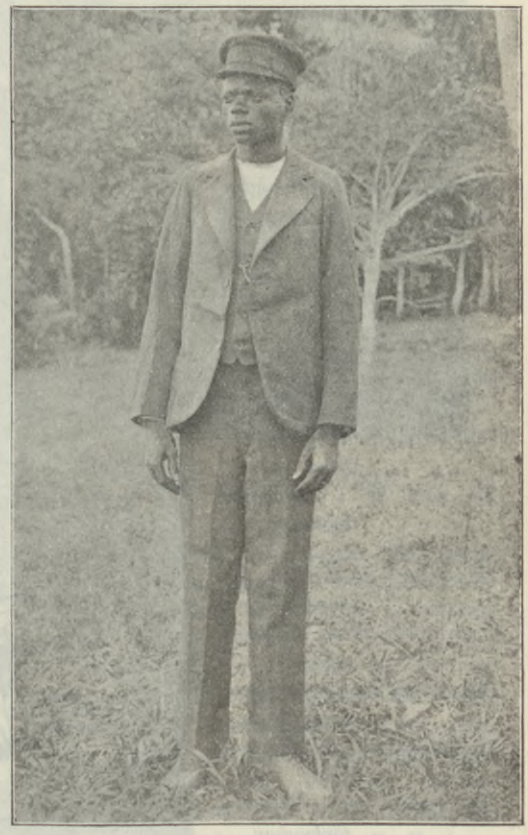

DAVID BABOKIDI.

Offret.

Tung är leden, som de vandra
Mot Moria topp,
Tysta gå de med varandra,
Bävande, dit opp.

Blott en enda fråga vågar
Isak viska fram:
"Var, o fader," så han frågar,
"Är ditt offerlamm?"

Sargat fadershjärta äger
Blott ett svar att ge;
Kämpande den starke säger:
"Gud skall det förse."

* *

Vem pejlar det djup av omätligt ve,
Som göms i den kvalfulla stunden,
Då älskade sonen han måste se
Som offer på altaret bunden
Och själv räcka handen mot kniven?

O, göte sig natt kring Moria berg!
O, slöte dock solen sitt öga!
Och mörknade skyn, som i purpurfärg
Går fram på det glänsande höga,
Ty natt är i Abrahams hjärta.

Då delar sig himlen; en ängel står
I strålande skrud vid hans sida,
Och armen sig sänker, hans kval förgår
På himmelens bud får han bida,
Det budet, som frälsning förkunnar.

Och änglarnas skara med glädje ser
Det under, som timat på jorden.
Att helt sig en själ åt Guds ledning ger,
Till offer så villig är vorden,
Att allt hon åt Herren kan offra.

Och änglarna spana mot fjärran stund
Och bedja om frälsning för världen;
De skymta ett kors på den samma grund,
Där Abraham byggt offerhärden,
Och frälsningens ankomst de ana. **Aster.**

liv på jorden, och att hon sände några av hans kläder till oss för att givas åt en evangelist, som hon sedan ville följa med en moders kärlek och förböner. Då lådan kom, funno vi en blå cheviotkostym, en mössa, några skjortor och ett fickur.

Vem skulle vi välja till dessa gåvors mottagare? De voro i våra ögon dubbelt dyrbara genom de känslor, som voro förknippade med dem.

Bland de små flickor, som vårdades och fostrades i barnhemmet vid Diadia, var Kingana en. Ingen fanns, som kändes vid henne. Men hon växte till år efter år, lärde sig att frukta Gud och intogs längre fram i församlingen. Vid dopet valde hon namnet Emma. Då barnhemmet upplöstes, flyttade hon till Kibunzi.

År 1907, då vi tillbragte några veckor

MISSIONÄR BÖRRISSON MED BABOKIDI OCH EN SKARA ANDRA KONGOYNGLINGAR.

vid denna station, var Emma tjänarinna hos missionärerna där och hade goda vitsord av dem. Men hon skulle ej stanna länge kvar i sin tjänst.

Bland dem, som voro med oss för att hjälpa oss forsla våra saker, var även David Babokidi. Han hade ofta varit där, ty han brukade gå den vägen under kursen i evangelistskolan. Nu kom han för att tala med Emma och även hennes beskyddare, missionärerna, om att få henne till hustru.

På sommaren stod deras bröllop, och Emma flyttade såsom hans hustru till Kinkenge. Nu förstodo vi, vem som skulle hava kläderna, som den ensamma modern från Sverige hade skickat. De passade så väl åt brudgummen, som om de provats på honom av en skräddare.

Så fick han dem då jämte berättelsen om modern, som ville följa honom med sin kärlek och sina böner, där han gick omkring såsom en såningsman bland Kongos svarta folk.

skaffa sig mat under sina vandringar, går han ibland eller sänder han någon annan ned till kuststaden efter en säck salt. Salt är nämligen svårt att komma över och står högt i pris så långt från kusten.

Lärarne samlas här en lördag varje månad till enskilt möte. Vid ett sådant möte förra året, omtalade Babokidi, att han började liksom tröttna och förlora glädjen i sitt arbete, därför att han ständigt måste vara borta på vandring. Men

EN KONGOBY.

Och han har blivit en såningsman på stora områden. Vid arbetets uppdelning valdes han jämte tre andra såsom vägrödjare inom ett stort område av franska Kongo. Där finnas förut inga budbärare, som förkunna frid, men nu går han från by till by och söker att mest genom samtal sprida ut sitt glada budskap om Jesus, frälsaren. Alla hava någon kunskap om den Allsvåldige och den Fruktansvärde, men såsom Fader och Förbarmare är Gud icke känd av någon.

För att göra sig vänner och för att han ville ej tröttna utan begärde förbön och händers påläggning, så att han måtte få mera andekraft och mera glädje i tjänandet. Och denna hans begäran villfors vid församlingens möte dagen därefter.

Med tårade ögon deltog jag i bönen, och mina tankar gingo till den moderliga vännen i Sverige. Var det hennes böner, som styrkte honom, den förr så vankelmodige, så att han ej ville söka ett lättare arbetsfält?

Under det år, som gått sedan dess, har han fortsatt troget och med synbar glädje.

I går såg jag honom senast. Vi hade en ljuvlig dag omkring Herrens ord och Herrens bord. Emma var också med och deras lilla ett-åriga Ndedi samt stora bror Mayuka, som nu är på fjärde året. Pappa bar Ndedi, — något högst sällsynt i detta land — och sedan sutto båda barnen på var sin sida om honom. Men då han stod upp och bad, höll Ndedi på att bli ledsen, så att hennes mor fick lov att ta hand om henne. Mayuka är ett livligt och rart barn. Han ser ut som ett lyckligt svenskt barn, med den skillnaden, att han har mjuk, brun hud, kort, ulligt hår och stora, tindrande, svarta ögon.

Då de skulle gå, kom hans pappa fram till mig.

"Mamma Börrisson", sade han, "Mayuka vill inte gå hem, förrän han fått en apelsin". Antagligen hade hans pappa lovat honom att få en sådan, om han vore riktigt snäll på mötena. Och det var han. De fingo nu var sin apelsin och gingo glada hem till sin gräshydda en timmes väg härifrån. Emma undervisar där de barn, som önska lära sig läsa.

Fotografiet visar Babokidi i de omtalade kläderna. Jag förundrade mig, då jag såg honom klädd i dem i går, att de ännu efter fem år i detta förstörelsens land se nästan nya ut. Och ändå är det den enda fina kostym han någonsin haft. Detta sade mig, att han förstod, vad han fick i och med den gåvan.

Brevväxling med de små.

Prisuppgift n:o 19.

En lärare undervisade fem syskon. En dag ville de veta hur gammal han var. "Det kunnen I själva räkna ut", sade han. "I går var det min födelsedag, och då var jag lika gammal som ni tillsammans." Naturligtvis var det en lätt sak för dem, då de ju visste, huru gamla de själva voro. Men för att hjälpa andra att finna hans egen och de fem syskonens ålder tillägga vi: den äldsta av barnen var lika gammal, som de två yngsta tillsammans och två år äldre än den andra i ordningen och fyra år äldre än den tredje.

Prisuppgift n:o 20.

Mitt första är ju bara vatten,
Mitt andra precis likaså,
Mitt hela var i hednanatten
En Gudom, som de trodde på
I gamla fjärran Österland
Vid Nilens mångbesjungna strand.

Prisuppgift n:r 21.

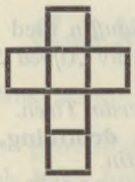

Lägg med nitton tändstickor sex små fyrkanter, kvadrater, i form av ett kors, såsom vidstående figur visar. Gör sedan av korset en figur, som blott innehåller fyra kvadrater, men man får inte flytta fler än sju tändstickor och ingen får tagas bort. Den nya figuren måste ritas upp vid prisuppgiftens lösning och insändning.

Bibelläsning

eller vad står det i nästa söndags text?

Veckan 4—10 november 1912.

M. 4. 1 Mos. 24: 34—48. Herren giver Isak hustru.
T. 5. v. 34—36. Gud har välsignat Abraham.
O. 6. v. 37—41. Abraham vill åt Isak få en hustru av sin släkt.
T. 7. v. 42—44. Tjänarens bön.
F. 8. v. 45—46. Bönhörelsen.
L. 9. v. 47. Han finner Rebecka.
S. 10. v. 48. Tacksägelse.

Söndagsskoltext för den 10 November.
23 Söndagen efter Trefaldighet.

Herren giver Isak hustru.

1 Mos. 24: 34—48.

Minnesvers: Ordspr. 19: 14. Hus och ägodelar får man i arv från sina fäder, men en förståndig hustru är en Herrens gåva.

KRING GRANEN och BRASAN.

Barnavännens julnummer.

Utkommer de första dagarna i November med sin tjuguförde årgång. Med sitt goda innehåll av evangeliska uppsatser, berättelser och sånger och sin fina utstyrsel har *Kring Granen och Brasan* blivit en kär och efterlängtad vän för barnen i hem och söndagsskolor, för varje år allt mera välkommen. Och då denna jultidning numera är ett *Svenska Missionsförbundets* organ liksom *Barnavännen*, bedja vi dess predikanter och församlingsföreståndare och dess talrika söndagsskollärarekår att de behjärta denna omständighet vid val av jultidning för söndagsskolorna. Hjälpen oss, bröder och systrar, att få Kring Granen och Brasan till varje barn i våra söndagsskolor, till varje hem, på det att barnen måtte få en god jultidning att läsa i, och på det att Svenska Missionsförbundet måtte få glädje och ekonomisk hjälp av denna tidning såsom av Barnavännen. Hjälpen oss att bedja och arbeta för Kring Granen och Brasan! Just nu är rätta tiden.

Kring Granen och Brasan 1912 innehåller:

Titelplanch. Nu tända vi granen. Akvarell av *fru Gerda Tirén.* Text av *Elin Nordin.*

Vi vilja se Jesus. Julbetraktelse av *J. B. Gauffin* med vignett av *fru Jenny Nyström-Stoopendaal.*

Julgästen. Berättelse av *Cornelia Levetzow* med teckningar av *Jenny Nyström-Stoopendaal.*

Nanna. Berättelse av *J. B. Gauffin* med teckningar av *Gerda Tirén.*

Hon dugde ändå. Berättelse av *Alfred Smedberg* med teckningar av *Jenny Nyström-Stoopendaal.*

Bordsbönen. Akvarell av *Gerda Tirén.* Text av *Aug. Bohman.*

När Linnean blev skogens drottning. Två akvareller av *Elsa Hagström-Ericsson.* Text av *Elin Nordin.*

Från världens hjärta. Efter *Gösta Raquette* och *John Törnkvist*, med många bilder.

Till vår lärare. Poem av *fru Julia Stadius.* Att läsas av ett barn vid julfästen.

Plats. Berättelse av *Amanda Sevaldsen* med teckningar av *Gerda Tirén.*

Brev från Farbror Barnavän. Med vignett.

Sverker och Brita. Akvarell av *Elsa Hagström-Ericson.* Text av *J. B. Gauffin.*

KRING GRANEN OCH BRASAN

tryckes i 16 stora sidor och är således en mycket innehållsrik tidning för barnen, kostar bara 25 öre i bokhandeln. Till våra kommissionärer och till söndagsskolorna lämnas 40 % rabatt och vart 11:te ex. gratis vid rekvisition av minst 10 ex. på en hand hos **J. B. Gauffins förlag, Uppsala.**

En jultidning för bara 10 öre.

Nya, alldeles fina ex. av *Kring Granen och Brasan* av årgång 1906 finnas och kan rekvireras för 10 öre ex., då minst 10 ex. tagas under en adress från **J. B. Gauffins förlag, Uppsala.**

Det bästa och billigaste sättet att rekvirera tidningen är genom *postanvisning.* På denna kan allt skrivas, som behöver skrivas vid rekvisition. Vi bedja våra vänner behjärta detta, emedan vi då kunna sända tidningen som utgivarekorsband, vilket blir billigare. Missionen får därigenom större behållning. Följer ej betalning vid rekvisitionen, uttages denna genom postförskott eller järnvägsefterkrav. Rekvirera skyndsammast och skriv tydligt namn och adress.

Uppsala i Oktober 1912.

J. B. Gauffin.

Tryckeri-A.-B. Ferm, Stockholm 1912.